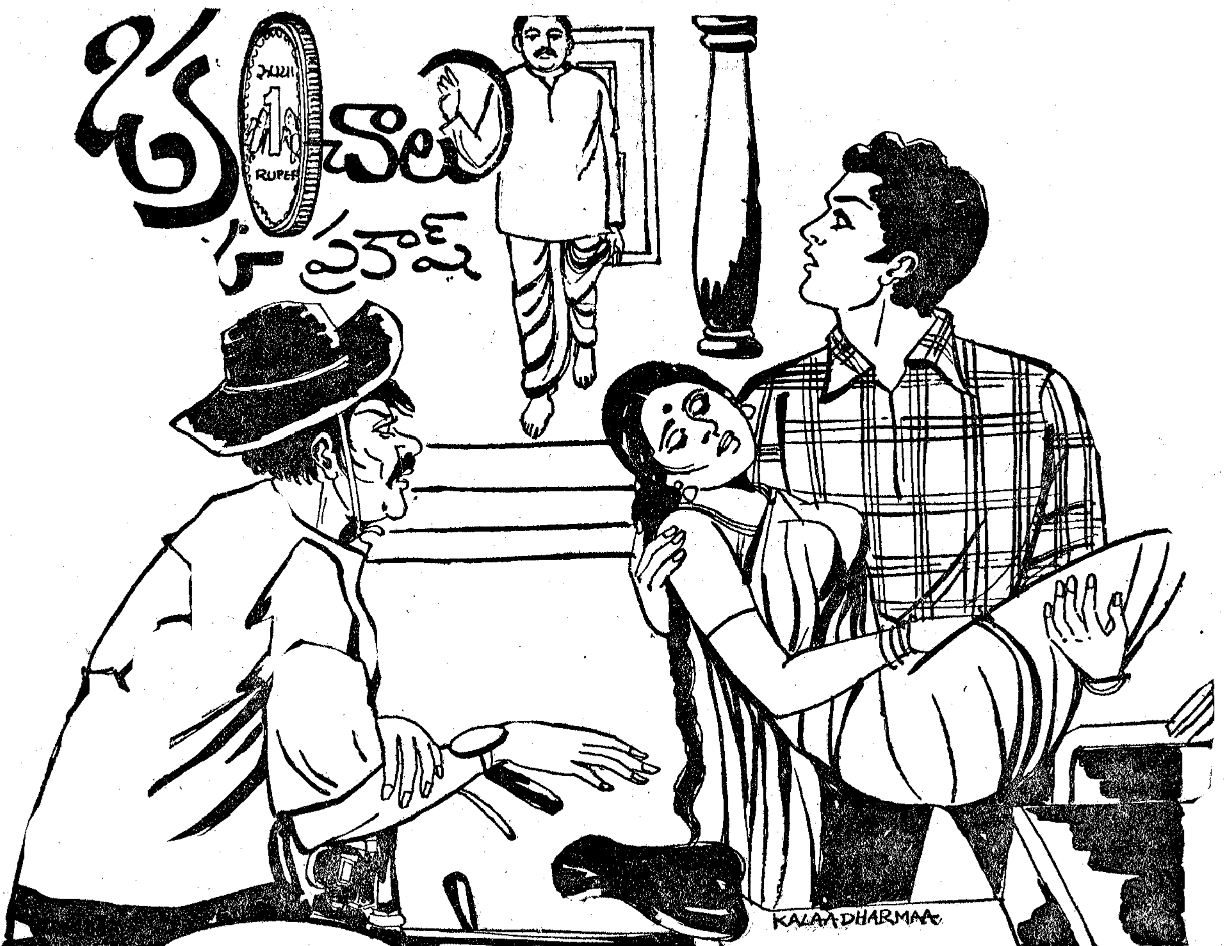

రామం ఉలిక్కిపడి లేచాడు. రేడియం డయల్ వాచ్ ఒకటిన్నర చూపిస్తోంది. కొద్దిసేపు తనకెందుకు మెలకువ వచ్చిందో, అసలెక్కడున్నాడో కూడా అంతుపట్టలేదు. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది.

భోజనాలయిన తరువాత బెడ్‌రూమ్‌లో ఉక్కగా ఉంటే చాప వేసుకొని వరండాలో పడుకొన్నాడు తాను. బయట సన్నగా చినుకులు పడుతున్నాయి. చలిగాలి వీస్తోంది. ఇంటిలో నుండి సన్నగా మూలుగు వినబడుతోంది. ఇల్లంతా చిమ్మచీకటిగా ఉంది. ఒక్కగదిలో కూడా బెడ్‌లైట్ లేదు. గబగబాలేచి లుంగీ సర్దుకొని, తలుపు తట్టాడు.

మూలుగు పెద్దదయింది. ఆ మూలుగు తోంది తన భార్య లక్ష్మి అని గుర్తించాడు రామం. గుండె వేగం హెచ్చింది. చలిగా ఉన్నా వళ్లంతా చెమట పట్టింది.

'లక్ష్మికి మళ్లీనొప్పి మొదలయినట్లుంది' అనుకున్నాడు మనసులో. దీని కంతటికీ కారణం తన అశ్రద్ధే. రెండు మూడు రోజుల నుండి చెబుతూనే ఉంది. అయినా తాను పట్టించుకోలేదు. ఆరోజు పగలుకూడా పెద్ద పని లేదు. లక్ష్మిని ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లాల్సింది. కాని తీసుకు వెళ్లలేదు. అశ్రద్ధ !!

మళ్లీ తలుపు తట్టాడు. "వస్తున్నా" అంది లక్ష్మి ఆయాస పడుతూ. మంచం మీద నుండి లేచిన శబ్దం. అడుగులచప్పుడు. తలుపుతెరుచుకుంది. లక్ష్మిఆయాసపడిపోతూ, మూలుగుతూ నేలమీద చతికిల బడింది. రామం ఖంగారుగా లైటు స్విచ్ ఆన్‌చేసాడు. లక్ష్మి నొప్పితో మెలితిరిగి పోతోంది. లక్ష్మిని ఆ పరిస్థితుల్లో చూస్తుంటే రామానికి కాళ్ళు, చేతులు ఆడటంలేదు. తన అశ్రద్ధకు తనను తాను తిట్టుకున్నాడు.

"ఏమండీ! దాహం" అన్నది లక్ష్మి నాలుకతో పెదాలు తడుపుకొంటూ. రామం వంట గదిలోనికి పరిగెత్తాడు. బెడ్ రూమ్‌లో పిల్లలిద్దరూ ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నారు. గ్లాసుతో నీళ్ళు తీసుకువెళ్లి, లక్ష్మిని చేతుల మీద పట్టుకొని నీళ్ళు త్రాగించాడు.

లక్ష్మి ఏడుస్తోంది. "ఏమండి ! నే నిక బ్రతకను" అన్నది లక్ష్మి ఏడుస్తూ. రామానికి దుఃఖం ముంచుక వచ్చింది.

"లక్ష్మీ! ఏమిటా మాటలు. నిన్నెలా గయినా రక్షించుకుంటాను" అన్నాడు తెచ్చిపెట్టుకున్న ధైర్యంతో. లక్ష్మి గోడకు జారబడి కళ్ళు మూసుకుంది.

గ్లాసు ప్రక్కన పెట్టి, రామం ప్రక్క పోర్షను వేపు నడిచాడు. ఎంతోసేపు తరువాత తలుపు తెరుచుకొంది. "ఎవరూ" అంటూ, కళ్లజోడు సవరించుకుంటూ శర్మమాష్టారు బయటికి వచ్చారు.

రాజావార్తలకు, ప్రత్యేక శీర్షికలకు, వైవిధ్యంగల వ్యాసాలకు
ఆంధ్రపత్రిక దినపత్రిక చదవండి.

1981 సినిమాడైరీ
శ్రీదేవి, సుజాత, జయసుధ, జయప్రదల ఫొటోల సెట్టు రూ. 5/-. తెలుగు, హిందీ నటీనటుల అడ్రసులుగల 1981 సినీ డైరీ రూ. 2/- ఎం. ఓ. చేయండి
వై. కె. మూర్తి
దాసరి వారివీధి, విజయవాడ-2.

దీర్ఘవ్యాధులకు ఉత్తమ వైద్యం!

దురభ్యాసములకులోనై దాంపత్యసౌఖ్యంపొంద లేనివారు, హెర్నియా. చర్మవ్యాధులకు పోస్టు ద్వారావరిబీజము(బుడ్డ). మూత్రవ్యాధులు, ఇస్నోఫీలియా, దమ్ము, ఉబ్బసమునకు ఆపరేషన్‌లేకుండ రండి.
డా॥ దేవర,
5/1, బ్రాడీపేట, గుంటూరు-2
బ్రాంచి : మార్వాడిగుడివద్ద, తెనాలి. ఫోన్ : 551

నూతన సంవత్సర ప్రత్యేక కానుక
రు. 18 లకు 4 బ్యాండ్ల ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో పొందండి
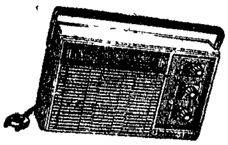
రు. 310 విలువగల ఆధునిక జపాన్ మోడల్ ఏ.సి. కం—బ్యాటరీ సూపర్‌హైన్ జెనీవా 4 బ్యాండ్ ట్రాన్సిస్టర్ రేడియో రు.170లకు లభిస్తుంది. అయితే మీరు ఉచితంగా స్టీరియో—హై—ఫై—రికార్డింగ్ లీడ్‌తో కేవలం రు. 18 లకే పొందగలరు. అన్నిటికంటే మొట్టమొదట అందుకోబడ్డ ఆర్డరునకు ఫొటోగ్రాఫిక్ కెమేరా ఇవ్వబడుతుంది. ఇంగ్లీషు లేక హిందీలో మీ ఆర్డరును పంపి నిజాన్ని పరీక్షించండి.
OLYMPIC TRADERS (O—40)
Post Box No : 9425, Delhi—51

FOR A BRIGHT CAREER
Radio - TV - Audio 12 th Dec. morning
Refrigeration-Air Conditioning
Electrician /Wiremen.
19 th Dec. evening
Radio - TV - Tape Recorder
23 rd Jan evening
Suitable for Matriculates/non-matriculates. • Expert coaching by graduate engineers. • well equipped laboratories. • 70% of the time is alloted for practicals. • free library facilities and course material. • Make head-way through Datamatics way. Join now and improve your career opportunities.
HOSTEL ACCOMMODATION AVAILABLE
dc Datamatics corporation
Liberty Buildings, Bashirbagh, Hyderabad.

ఒక్క రూపాయి చాలు

"నేనండి మాష్టారూ రామాన్ని! నా భార్య లక్ష్మి, విపరీతమయిన కడుపు నొప్పితో బాధ పడిపోతోంది. హాస్పిటల్‌కి తీసుకు వెళ్ళాలి" అన్నాడు.

"అయ్యో, అలాగా! నన్నేం చేయ మంటావు నాయనా" అన్నారాయన.

"క్షమించాలి. మీకు నిద్రా భంగం కలిగించాము. పిల్లలిద్దరూ నిద్రపోతున్నారు, యింటిలో తోడెవరూ లేరు. కాస్త బామ్మగారిని పిల్లల దగ్గర..."

"దానికేం నాయనా! కాని మీ బామ్మగారు ఊరెళ్ళింది, నేనుంటాలే పిల్లల దగ్గర" అని, పై కండువా వేసుకొని తలుపు దగ్గరగా వేసి రామం వెనకాలే నడిచారు శర్మ మేష్టారు.

లక్ష్మి బాధతో మూలుగుతోంది.

"లక్ష్మి! నేనిప్పుడే రిక్షా తీసుకు వస్తాను, హాస్పిటల్‌కి వెళ్దాం. అంతవరకు కాస్త ఓర్చుకో"

"పిల్లలు ఒక్కళ్ళూ..."

"వాళ్ళదగ్గర నేనుంటానమ్మా" అన్నారు శర్మగారు.

రామం షర్టు వేసుకొని బయలుదేరాడు. చినుకులు కొంచెం పెద్దవయ్యాయి. ఈదురు గాలి కొడుతోంది. అది టౌనుకు దూరంగా విసిరి వేయబడి నట్లున్న ఓ కాలనీ. హాస్పిటల్ ఊరికి మరో చివరన ఉంది. ఆ కాలనీలో రిక్షాలు దొరకవు, దొరికినా ఆ కాలనీ నుండి హాస్పిటల్‌కి సామాన్యంగా రావు. అందులోనూ యిటువంటి అర్ధరాత్రి సమయంలో, వర్షంలో అసలు రావు. ఆ సంశయంతోనే, రామం వీధి చివరివరకు నడిచాడు. ఒకటి, రెండు కుక్కలు మొరుగుతున్నాయి. వీధి చివర్ని మూడు రిక్షాలు కనపడ్డాయి. రామం కళ్ళలో ఆశ తళుక్కుమంది. భగవంతుడిని మనసులోనే ధ్యానించు కున్నాడు. మూడు రిక్షాల్లోను రిక్షావాళ్ళు గాఢనిద్రపోతున్నారు.

మొదటి రిక్షావాడి దగ్గరికి వెళ్ళాడు రామం. "రిక్షా" అంటూ పిలిచాడు. రిక్షావాడు కదలలేదు.

"రిక్షా" అంటూ స్వరం హెచ్చించి పిలిచాడు. అంతకీ రిక్షావాడు కదలలేదు, మెదలలేదు. మంచి నిద్రలో ఉన్నట్టున్నాడు. కొంచెం తటపటాయిస్తూనే రిక్షావాడిని

చేతితో తట్టాడు. అతడు కొద్దిగా కదిలాడు. కడబడుతూ "ఇదిగో రిక్షా, వస్తావా" అని పిలిచాడు రామం.

"ఓరది" అన్నాడు రిక్షావాడు విసుగ్గా.

"రిక్షా! ఆసుపత్రికి వెళ్ళాలి. పేషంట్ చాలా సీరియస్‌గా ఉంది" అన్నాడు రామం.

"ఏందయ్యా! అర్ధరాత్రి పూట, వర్షంలో ఆసుపత్రికి. బంగారం లాంటి నిద్ర పోగొట్టావ్. అయినా, అంత దూరం ఎవడొత్తాడయ్యా! ఉదయం ఎళ్లొచ్చు తొంగో" అన్నాడు విసుగ్గా. రామం నీరుగారిపోయాడు.

"నా భార్య ప్రాణాపాయస్థితిలో ఉందయ్యా. కాస్త దయ ఉంచి..."

"నా బండి టైర్లు బాగాలేవు. ఆ పక్కోడు వత్తాడేమో పిలుచుకెళ్లు" అన్నాడు రిక్షావాడు ఆవులిస్తూ, ముసుగు సవరించుకుంటూ.

రామానికి క్షణకాలం ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. ఇంటిలో లక్ష్మి పరిస్థితి తలుచుకుంటుంటే దుఃఖం ముంచుకొస్తోంది.

ప్రక్కనున్న రిక్షావాడి దగ్గరకు వెళ్లాడు. అతడు కూడా గాఢ నిద్రలో ఉన్నాడు. అంతకంతకూ వర్షం జోరెక్కువవుతోంది. అతన్ని అతి కష్టంమీద నిద్రలేపి, విషయం చెప్పాడు రామం.

"అంతదూరం నేరాలేను. పైగా మెరక. రెండురాత్రుల నుండి సరిగా నిద్రలేదు, మరోడ్ని మూసుకోండి" అన్నాడు వాడు విసుగ్గా.

"నువ్వెంతయినా తీసుకో. దయచేసి రావయ్యా" అని ప్రాధేయ పడ్డాడు రామం.

అయినా అతను వినిపించుకోలేదు.

"కట్టపడతా మంటే ఎవరూ పైసా యియ్యరు. యిసుమంటేలపుడు సెబుతారు తీపి కబుర్లు. నేను రాలేను" అని ముసుగు తన్నాడు.

రామానికి కళ్లనీళ్ల పర్యంత మయింది. గుండె వేగంగా కొట్టు కుంటోంది. కాళ్లు, చేతులు వణుకు తున్నాయి.

"భగవాన్! లక్ష్మిని కాపాడుకొనేమార్గం చూపు" అని మనసులో ప్రార్థించుకున్నాడు.

ప్రక్కనున్న రిక్షాలో నుండి ఓ ఆకారం కుంటుకుంటూ రామం దగ్గరకు వచ్చింది. అతడు మూడో రిక్షావాడు. చిరిగిపోయిన నిక్కరు, బనీను వేసుకున్నాడు.

"బాబుగారూ రిచ్చాకావాలా?!" అని అడిగాడు వాడు సౌమ్యంగా. రామానికి ప్రాణం లేచొచ్చింది

"అవునయ్యా, హాస్పిటల్‌కి వెళ్లాలి" అన్నాడు రామం ఆతృతగా.

"అట్టాగే బాబూ! నేనొత్తాను. ఆళ్లిద్దరికి డబ్బులు సేదయినట్టున్నాయి, ఏదవలు మణిసి కట్టంలో ఉంటే సూత్తా ఉన్నారు. ఛ. ఛ. యిాళ్లేం మణుసులు బాబూ! ఉండండి బాబూ యిపుడేవత్తాను" అని కుంటుకుంటూ రిక్షాను లాక్కొచ్చి రామం ముందు నిలిపాడు

అతడు సాక్షాత్తు భగవంతుడే అనిపించింది రామానికి ఆ క్షణంలో. అప్రయత్నంగా రిక్షావాడి కాళ్లవేపు చూసాడు రామం.

> ## ఆలోచనల కొసలు
>
> ఆలోచనకు
> ఆలంబన కావాలి!
> ఆలంబన దొరికితే
> అల్లుకుపోవాలి!
> ఆ ప్రేరణకు చాలు
> ఒకే ఒక్క క్షణం!
> అదే—
> అచ్చమైన కవితాలక్షణం!
>
> — కలికిరి వి. అబ్దుల్ ఖాదర్

"ఎక్కండి బాబూ! ఆలోచించకండి. నేను కుంటోడినే గాని, యిమానం కంటే స్పీడుగా తొక్కుతాను బాబు. రండిబాబూ!" అన్నాడు రిక్షావాడు.

రామం ఎక్కి కూర్చొని "ఎంతిమ్మంటావ్?" అని అడిగాడు.

"నా కష్టంచూసి, మీకెంతివ్వాలను కొంటే అంతివ్వండి బాబూ. నే నెవ్వరిని యింతిమ్మని అడగను బాబూ. అయినా ఎవరెంతిచ్చినా, ఎవరికి దక్కేది వాళ్లకు దక్కుతుంది. ఇచ్చేవాళ్లు అడక్కపోయినా ఇత్తారు. ఇవ్వనోళ్లు అడిగినా యివ్వరు" అన్నాడు వాడు.

అతనన్నట్టుగానే కుంటివాడయినా చాలా హుషారుగా, స్పీడుగా తొక్కుతున్నాడు అతన్ని చూస్తుంటే యిదివరకెప్పుడో చూసినట్టనిపించింది రామానికి.

"ఇంత కష్టపడుతున్నావ్. నువ్విలా వేదాంతం మాట్లాడుతూ కూర్చుంటే నీ కడుపు నిండేదెలా?" అన్నాడు రామం. రిక్షావాడేం మాట్లాడలేదు ఇంతలో యిల్లు వచ్చింది.

రామం హడావుడిగా దిగి యింటిలోనికి పరిగెత్తాడు. శర్మగారు వరండాలో పడక కుర్చీలో కూర్చొని కునికిపాట్లు పడుతున్నారు. రామం అడుగుల చప్పుడు విని కళ్లుతెరిచారు. లక్ష్మి ఆయాసం యింకా ఎక్కువయ్యింది. మూలుగుతోంది.

"రిక్షా తీసుకువచ్చాను. హాస్పిటల్‌కి వెళ్దాం లే లక్ష్మీ" అన్నాడు రామం లక్ష్మి లేచే పరిస్థితిలో లేదు. తానే లక్ష్మి చీర సరిచేసి, రెండు చేతులతో ఎత్తుకొని రిక్షాలో ఎక్కించాడు రామం.

"జాగ్రత్తగా వెళ్లిరండి బాబూ! భగవంతుని ధ్యానించుకో. అంతా మంచే జరుగుతుంది. ఏం భయపడొద్దు" అన్నారు శర్మగారు.

రిక్షా కదులుతోంటే "నేను మీకు సేవ చేయాల్సింది పోయి మీచేత సేవ చేయించుకుంటున్నానండి" అన్నది లక్ష్మి ఆయాసపడుతూ.

"లక్ష్మీ! నువ్వేం మాట్లాడకుండా కళ్లు మూసుకొని పడుకో" అన్నాడు రామం అలసటగా. లక్ష్మి మరి మాట్లాడకుండా రామం భుజంపై తల ఆనించి కళ్లు మూసుకుంది.

కుంటి రిక్షావాడు రిక్షాను వేగంగా తొక్కుతున్నాడు. రిక్షా చాలా స్పీడుగా పోతోంది. వర్షం కురుస్తోంది. చలిగాలి వీస్తోంది. అతడు రిక్షా తొక్కుతుంటే ఓ ప్రత్యేకత కనిపిస్తోంది. ఆ రిక్షావాడిని యిది వరకెప్పుడో ఎక్కడో చూసినట్లుగా అనిపిస్తోంది. కాని ఎక్కడ, ఎప్పుడు చూసాడో స్పష్టంగా గుర్తు రావడం లేదు. కొద్దిసేపు తీవ్రంగా ప్రయత్నించాడు రామం. అప్పుడు గుర్తొచ్చింది. అవును! అతడే! ఈ రిక్షాలో యిదివరకొకసారి తాను ప్రయాణించాడు. ఆ రోజు...

...నైట్ కాలేజీలో ఫస్టు అవర్ తాను తీసుకోవాలి. అప్పటికే ఆలస్యం అయిపోయింది. సైకిల్ చెడిపోయింది. కాలేజీకి ఎలా వెళ్లాలో తోచక నడుస్తూ వీధి చివరి వరకు వెళ్లాడు రామం. అక్కడ ఒకే ఒక రిక్షా నిలబడి ఉంది. తన అడుగుల చప్పుడు

గేయాలు పంపేవారు వాటితో తపాలా కార్డు జత పరచవలసి వుంటుంది. గేయాలు తిప్పి పంపబడవు. గేయాలు, కవితలు సాధ్యమైనంత క్లుప్తంగా వుండటం మంచిది —సం.

హస్తప్రయోగము - నపుంసకత్వము

సెక్సు హాస్పిటల్

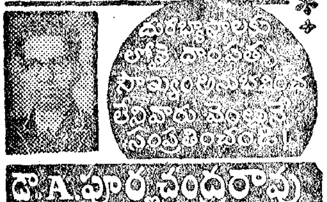

డా॥ A. పూర్ణచంద్రరావు

ముఖవ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స

Phone No. : 63753

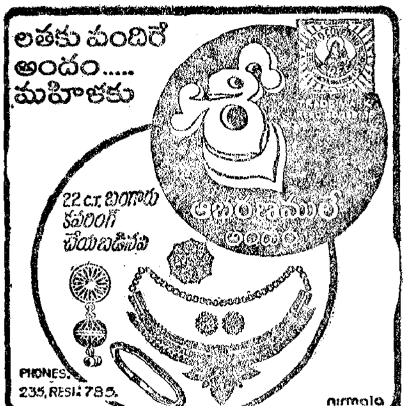

* మా సేల్సు బ్రాంచీలు *

1. పెట్టాబి మార్కెట్......మచిలీపట్నం
2. శేషయ్య వీధి........విజయవాడ-1
3. ట్రంకు రోడ్డు............నెల్లూరు
4. తి కార్ స్ట్రీట్..............తిరుపతి
5. గాంధీ రోడ్డు...............తిరుపతి
6. సుభాష్ రోడ్డు..........అనంతపురం
7. ఎవెన్యూ రోడ్డు.......బెంగుళూరు
8. గాంధీ బజారు...........బెంగుళూరు
9. గాంధీ బజారు...............షిమోగా
10. మునిసిపల్ మార్కెట్ ....కర్నూలు
11. జయంతి బిల్డింగ్స్.........బెంగుళూరు
12. మద్రాసు రోడ్డు.................కడప
13. రామన్‌కోయిల్ స్ట్రీట్.....చిత్తూరు
14. నాగులకుట్టరోడ్డు...నంద్యాల
15. గాంధీవిగ్రహంవద్ద - నర్సరావుపేట

16. అమ్మవారిశాలవద్ద, మార్కాపురం.

విని "రిక్షా కావాలా సార్?" అంటూ ఆశగా అడిగాడు రిక్షావాడు.

"కాలేజీకి వస్తావా?" ప్రశ్నించాడు తను.

"వస్తాను సార్" అన్నాడు వాడు రిక్షాను ముందుకు లాక్కొస్తూ.

"ఎంతిమ్మంటావ్?"

"దూరం బాబూ! రాత్రేళ, గతుకుల రోడ్డు. నాలుగురూపాయలిప్పించండి బాబూ."

"యింకానయం, పదిహేను రూపాయలిమ్మన లేదు. ఎవరో కొత్తవాళ్లనడుగుతున్నట్టడుగుతున్నావే. రెండు రూపాయిలిస్తాను, వస్తేరా, లేకపోతే లేదు." అంటూ ముందుకు అడుగు వేసాడు రామం.

"దయ చూపండి బాబూ! నా కొడుక్కి జొరం, వళ్లు కాలిపోతూంది. ఒక్కగానొక్క కొడుకు. డాకటేరు బాబు నాలుగురూపాయలిస్తే చూదిస్తానన్నాడు. రెండు గంటల నుండి బేరాలు లేవు" దీనంగా చెప్పాడు రిక్షావాడు.

"భలేవాడివే! ఈవాళ నీ కొడుక్కి జొరం, రేపు నీ పెళ్లాం బంగారు గొలుసు చేయించమంటుంది. అప్పుడు వేయి రూపాయిలడుగుతావా? ఆఖరుసారిగా చెబుతున్నా, రెండున్నర కంటే ఒక్క పైసా ఎక్కువివ్వను" అన్నాడు ఖచ్చితంగా.

"ఎక్కండి బాబూ" అంటూ రిక్షాను ముందుకు లాగి నిలబెట్టాడు.

రామం టైమ్ చూసుకొని ఎక్కి కూర్చున్నాడు. కొంత దూరం లాగి, తరువాత ఎక్కి తొక్కడం మొదలు పెట్టాడు రిక్షావాడు.

"భలే రిక్షా దొరికిందయ్యా. రిక్షా పాతది. నువ్వేమో కుంటివాడివి. ఇక నేను కాలేజీకి వెళ్లినట్లే." విసుక్కున్నాడు రామం.

"రిక్షా పాతదయినా, నేను కుంటాణ్నయినా మిమ్మల్ని అయిదు నిముషాల్లో కాలేజీకి చేరుస్తాను బాబూ" అన్నాడు వాడు హుషారుగా. అన్నట్టుగానే చాలా తొందరగా కాలేజీకి చేర్చాడు.

రిక్షా దిగి జేబు తడిమాడు రామం. అప్పుడు తెలిసింది వచ్చేటప్పుడు పర్సు తీసుకురావటం మరిచిపోయినట్టు. ఆ మాట చెప్తే లంచ్ నామోషీ అనిపించింది.

"వంద రూపాయల చిల్లరుందా" అన్నాడు చిరాకుగా.

రిక్షావాడు నవ్వాడు "వంద పైసలు లేవు సార్. లోపలికెళ్లి చిల్లర పంపించండి సార్. అంతవరకు ఆగుతాను" అన్నాడు వాడు.

రామం చకచకా మెట్లెక్కి కాలేజీలో ప్రవేశించాడు. సరాసరి స్టాఫ్ రూమ్‌లోనికి వెళ్లి లెక్చరర్లతో సంభాషణ చేసాడు అక్కడి నుండి క్లాసురూమ్ వేపు దారితీసాడు ఒక్క క్షణం రిక్షావాడు మనసులో మెదిలాడు. 'ఆఁ! చూసి చూసి, వాడే పోతాడులే' అనుకొంటూ క్లాస్‌లో ప్రవేశించి లెక్చరివ్వడంలో నిమగ్నమయిపోయాడు.

వరసగా రెండు క్లాసులు తీసుకొన్న తరువాత స్టాఫ్ రూమ్‌లోనికి వెళ్లాడు. అప్పుడు మళ్లీ రిక్షావాడు గుర్తొచ్చాడు. వాచ్‌మన్‌ని పిలిపించి "బయట ఎవరయినా రిక్షావాడున్నాడా" అని అడిగాడు.

"లేదు సార్; రెండు గంటల క్రితం ఒక రిక్షావాడు కుంటుతూ లోపలికి రాబోయాడు, నేనే నాలుగుతిట్లు వెనక్కి పంపించి వేసాను సార్. ఈ రోజుల్లో ఎవరినీ నమ్మలేంసార్" అన్నాడు వాచ్‌మన్ భయభక్తులతో.

"మంచిపని చేసావ్" అని "పావలా దూరం లేదు అయిదులూ, పదులూ కావాలి. ఈ రోజుల్లో రిక్షావాళ్ళకి బొత్తిగా కంట్రోల్ అనేది లేకుండా పోతోంది. వెధవలు" అని మనసులో అనుకున్నాడు రామం...

...అవును. అతనే యితను. పాపం! వాళ్ళ కొడుక్కి జ్వరం అని ఎంతో ప్రాధేయపడ్డాడు. ఏమయిందో అనుకున్నాడు మనసులో రామం.

హాస్పిటల్ ముందు ఆగింది రిక్షా. రిక్షా వాడు ఆయాసపడుతున్నాడు.

"బాబూ, హాస్పిటల్ వచ్చేసింది" అన్నాడు వాడు వగరుస్తూ. అక్కడ మూలుగుతోంది

ఆంధ్రపత్రిక

దినపత్రిక చదవండి.

- సాహిత్య సేవకు
- సాహిత్య స్థాయికి
- తాజా వార్తలకు
- కొత్త శీర్షికలకు

చదవండి!

రిక్షావాడి సాయంతో లక్ష్మిని ఎమర్జెన్సీ రూమ్ కి తీసుకువెళ్లాడు రామం.

డాక్టర్లు పరీక్షించి "టైమ్‌కి తీసుకు వచ్చారు. ఏమాత్రం ఆలస్యం అయినా మనిషి బ్రతికేది కాదు" అన్నారు. రామానికి కాస్త ధైర్యం చిక్కింది.

లక్ష్మికి ఇంజక్షన్ చేసి ఏవో మాత్ర లిచ్చారు

ఆ రాత్రికి హాస్పిటల్‌లో అడ్మిట్ చేసి, రెండు రోజుల్లో ఆపరేషన్ చేస్తామన్నారు. ప్రాణభయం ఏమాత్రం లేదని హామీ యిచ్చారు. రామం ధైర్యంగా ఊపిరి పీల్చు కున్నాడు లక్ష్మిని వార్డ్‌లో చేర్చేవరకు రిక్షావాడు రామంతోనే ఉన్నాడు.

రామం అణువణువు రిక్షావాడి మీద కృతజ్ఞతతో నిండిపోయింది కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి— "యిదుంచు" అంటూ జేబులో నుండి వందరూపాయల కాగితం తీసి రిక్షా వాడి చేతులో పెట్టాడు.

రిక్షావాడు ఆ నోటుని అటూ యిటూ తిప్పి చూసి "బాబుగారు చీకటిలో సరిగా చూడలేదేమో! యిది వందరూపాయల కాగితం బాబూ! నాకు ఒక్కరూపాయిప్పిం చండి. చాలు" అన్నాడు.

"లేదు. చూసే యిస్తున్నాను. నీ మేలీ జన్మలో మర్చిపోలేను. నీకుఋణపడిఉన్నాను. ఎంతిచ్చినా నీ ఋణం తీర్చుకోలేను దయ చేసి యిది తీసుకో" అన్నాడు రామం ప్రాధేయపూర్వకంగా.

"ఓరికి, ఓరు ఋణం బాబూ! అమ్మ గారికి ఆయుష్షుంది. బ్రతికింది. యిందులో నేను చేసిందేముంది బాబూ" అన్నాడువాడు మామూలుగా.

"నువ్వేగనుక రిక్షాలో తీసుకురాకపోతే ఈ సరికి నా లక్ష్మి ప్రాణాలు అనంత వాయు వుల్లో కలిసిపోయేవి. నా లక్ష్మి ప్రాణాలు కాపాడావు. నీ కోసం కాకపోయినా నీ'కొడుకు కోసం తీసుకో" అన్నాడు రామం.

పేలవంగా నవ్వాడు రిక్షావాడు. "హా! కొడుకు! వాడు జొరంతో మంచానపడుంటే రెండు రూపాయలు సంపాదించలేకపోయాను. ఆడెప్పుడో మట్టయిపోయాడు. ఈ రోజు ఈ వందరూపాయలు తీసుకెళ్లి వాడెక్కడు న్నాడని యివ్వను బాబూ" అన్నాడు గద్గది కంగా.

రామాన్ని ఎవరో కొరడాతో ఛెళ్లునకొట్టి నట్టయింది.

"పోనీ నీ భార్య కోసం..."

"అదెక్కడుంది బాబూ! వాడి మీద బెంగతో మంచం పట్టి అదీ పోయింది. పాపా త్ముడిని నేను మిగిలాను. నా ఒక్కడి పొట్ట కెంత కావాలి సార్ ... ఒక్క రూపాయి చాలు" అని వంద రూపాయల కాగితం రామం చేతిలో పెట్టాడు

'నువ్వు కాదు పాపాత్ముడివి. నీ కొడుకు చావుకు కారకుడినయిన నేను పాపాత్ముడిని' అనుకున్నాడు మనస్సులో రామం. జేబులన్నీ వెతగ్గా నాలుగు పావలాలు దొరికాయి. అవి రిక్షావాడి చేతిలో పెట్టాడు.

వాటిని సంతోషంతో తీసుకుని "ధైర్యంగా వుండండి బాబూ... రెండ్రోజుల్లో అమ్మగారు ఆరోగ్యంగా నవ్వుతూ యింటికి వస్తారు" అని, కుంటు కుంటూ, రిక్షా లాగుతూ చీకట్లో కలిసి పోయాడు రిక్షావాడు.